

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 19-2-2014

Fernando Lucio

Quisiera preguntar a todos los grupos políticos, qué grado de responsabilidad estaréis dispuestos a asumir delante de los vecinos, cuando el tanatorio se convierta en crematorio, como ya ha sucedido en otras poblaciones vecinas y teniendo en cuenta el “servicio integral” que ofrecen estas empresas.

El senyor Giner:

“Bé, tant a l'anterior sessió plenària, on van sortir aquest tema, precisament en una intervenció de la regidora Lúdia Morera, nosaltres vam dir que precisament amb aquesta ubicació, que podia ser fruit de la permuta dels solars, podíem imposar per normativa urbanística, dins del que seria el pla, la no construcció del crematori, el no ús d'aquesta activitat dins del solar. Això podem fer-ho, també vaig explicar-ho, sempre que sigui en un solar fruit d'una permuta per un de municipal. En altres llocs, no podem fer-ho si reuneix les condicions, també vam comentar-ho això. El que sí que ha de quedar clar és que jo dubto que ni a aquesta ni a qualsevol empresa amb un tanatori amb dues sales de vetlla li interessi posar un crematori, això no té cap mena de sentit, pel que seria, diguem-ne, el volum d'activitat. No té cap mena de sentit.

No obstant, allà on nosaltres pensàvem que era el lloc més adequat, imposaríem que no hi hagués crematori, aquesta era una de les condicions, que quedi ben clar. A més, ho he dit també a les pàgines de vostès, del tanatori, ho he escrit. Vull dir que el tema està clar en aquest sentit.

Josep Martin

En relació al punt 5 del ple ordinari de l'Ajuntament del 12 de desembre del 2013, sobre el dictamen proposant l'aprovació de conveni urbanístic relatiu a la permuta de la finca situada a la confluència dels carrers Nord i Andreu Amat per la finca situada a l'Avinguda Jacint Esteve i Fontanet, 112

Pregunta per l'equip de Govern i tots els grups polítics:

En vista de les al·legacions i les signatures de suport del veïnat en contra de la possible instal·lació del tanatori al c/ Nord – c/ Andreu Amat, quina és la posició actual de tots els grups polítics? S'està valorant la reubicació proposada per tots els veïns?

El senyor Giner:

“A veure, nosaltres, amb tota la sinceritat, no tenim cap interès a impulsar el tanatori, que l'empresa aquesta posi el tanatori en el solar de titularitat

municipal, i fer la permuta. El que sí també sincerament pensàvem és que aquesta era una bona solució, i pensàvem que podia resoldre, doncs, aquesta situació.

Fa poc parlàvem, ara mateix, del tema de la benzinera aquesta, al costat del Lola Anglada, i no obstant, també parlàvem a la vegada d'enviar cap allà un tanatori, més a prop encara dels habitatges i de l'escola. No sé, això tampoc té cap mena de sentit.

Aquí hi ha dificultats clares i evidents, no? Que quedi clar que per un cantó nosaltres no impulsarem res, l'empresa s'espavilarà i si vol buscar un terreny, el buscarà i farà el que hagi de fer. Nosaltres no tenim cap interès en aquest tema, qui té interès en instal·lar-se és l'empresa, per tant nosaltres, si hi ha alguna dificultat, no facilitarem aquest terreny municipal.

El que sí que queda clar és que si l'empresa troba un altre terreny i es vol instal·lar, nosaltres no podem fer res més que tramitar el planejament, és evident, no?, perquè no podem fer una altra cosa, tenen dret al tràmit del planejament. Llavors, podem negociar que no hi hagi crematori i no hi hagi el que sigui, però ja no tindrem els instruments a la mà per evitar al 100 per cent el tema aquest del crematori.

Hi ha dificultats per a aquestes propostes, que també vostès les saben perquè jo els he respost a vostès en aquest sentit, per la ubicació que proposaven, tant al costat del Lola Anglada, perquè és un parc metropolità i sostreure una zona verda a un parc metropolità és complicat, per instal·lar un equipament. Això és molt complicat, un equipament privat –tanatori– en un tros de zona verda d'un parc metropolità, ja es veu que això no és fàcil. I després, per altra banda, l'altre solar que vostès proposaven està qualificat d'equipament esportiu, que també necessitaria un reequilibri perquè té la mateixa consideració l'equipament esportiu, la mateixa exactament que una zona verda. S'ha de reequilibrar, etcètera, etcètera, i a més, és de titularitat privada.

Per tant, nosaltres no tenim cap interès en impulsar aquesta instal·lació, pensàvem que era una ubicació millor i, per tant, l'empresa ja buscarà un altre solar o farà el que hagi de fer. De fet, el dia 22 acaben les al·legacions. Les estudiarem totes, les veurem totes, ens reunirem tots, també amb vostès i amb els veïns, i llavors mirarem el què. Els sembla? I en què es basen, i mirarem de veure quina és la situació. Per tant, a partir del dia 22, a partir de primers de març, podem tenir aquestes reunions.

Però jo els vull dir una cosa i que quedi clara, perquè sé que és veritat que l'associació m'ha demanat una entrevista, perquè diuen que no volen tampoc que estigui en una zona que pensen que pot ser propera als habitatges d'aquesta associació. Mirin, nosaltres no podem evitar, si això tira cap

endavant, que es presenti el planejament. Si l'empresa vol –si l'empresa vol. Per tant, el que farem serà tramitar-ho. Vam posar un exemple. A La Miranda hi havia una promotora molt coneguda, que es deia Renta Corporación –es diu Renta Corporación, encara existeix– que va proposar al carrer Jaume Balmes-Nuestra Señora de Lourdes, la construcció d'una residència. Nosaltres vam dir: «Ja hi ha prou residències a La Miranda.» I a més vam parlar amb l'associació de veïns, i ens van dir: «Una altra residència no, per favor.» Nosaltres els vam dir: «Escoltin, hi ha prou residències ja a La Miranda, potser una residència d'estudiants estaria bé, però no una residència geriàtrica.» I llavors, vam dir que no, vam denegar-ho, i van anar al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, i la sentència va ser contrària a l'ajuntament. Ens van dir: «Escoltin, tramitin el planejament, que és la seva obligació.» Per tant, el que faríem, si l'empresa decideix fer això, és tramitar el planejament, no podem fer una altra cosa.»

La senyora alcaldessa:

“Senyora... De veritat, tindrà el seu torn, podrà parlar, no es preocupi, però ara hem d'acabar primer les preguntes per escrit, i després hi haurà el torn de preguntes aquí, oralment. Gràcies.

És que hi ha alguna pregunta més.”

Edi Rovira

El carrer Eduard Toldrà l'estan reformant i millorant, però el mateix carrer cantonada Santiago Rusiñol estan fent noves voreres i eliminen el pas de vianants que estava només adaptat a un costat. Em podem explicar que ha passat i si faran un nou pas? És molt necessari un pas.

Bé, el que farem serà posar tot evidentment al mateix nivell, com fem amb les adaptacions dels carrers i les urbanitzacions que s'estan fent. Totes les cantonades queden, doncs, aixecades, i són totalment accessibles.

Gemma Sàlvia

Des de l'Assemblea local de la CUP d'Esplugues de Llobregat, a l'espera d'una desposta al correu electrònic enviat el dia 10 de gener, sol·licitem en aquest Ple:

- **Que se'ns faci arribar la informació pertinent als contractes de serveis municipals actualment gestionats per empreses externes a**

l'administració local, així com un llistat relatiu a aquells serveis que avui en dia encara s'estan gestionant des del propi Ajuntament.

- **Altrament, també sol·licitem el calendari dels terminis de finalització de tots aquests contractes relatius a la gestió de serveis públics actualment existents.**
- **Finalment també volem fer la petició de que tota aquesta informació es faci pública a la pàgina web de l'Ajuntament d'Esplugues per tal de facilitar-ne l'accés a la resta de la població.**

Bé, jo vaig passar el correu aquest als serveis corresponents, ahir ens vam veure, i vaig poder parlar d'aquest tema. I els vaig dir: «Escolta, interessaria que preciséssiu, perquè contractes ho són tots, una factura és un contracte menor. Quins contractes son als que us referiu?» Em van dir concretament que es referien a aquells que es poden prendre com una externalització de serveis: recollida de brossa, neteja viària, neteja d'edificis, etcètera. Bé, això ahir vam concretar-ho, i no hi ha cap problema per facilitar, evidentment, aquests contractes.

Emilio Silva Leal

Hace aproximadamente dos años, solicité una jardinera debajo de mi ventana después de dos meses vino la señora Blasi y estuvo fotografiando el lugar. Me dijo que se estudiaría. La respuesta tardó pero vino diciendo que por ser zona privada el Ayuntamiento no tenía competencias. Yo discrepo de esa teoría, zona privada o no pagamos nuestros impuestos y tenemos derecho a unos servicios. Ahora quiero volver a solicitarla, por el ruido constante de los niños jugando a la pelota. Sólo señora quiero estar tranquilo en mi casa como está usted en la suya.

Solicito hablar en el próximo pleno del 19 de febrero.

Bueno, entendemos que lo que hace es la pregunta escrita, en todo caso, ¿no? Y respecto de esta pregunta... Bueno, no lo tengo ahora mismo aquí... No tengo ahora mismo aquí la respuesta.

(Veus de fons.)

Gràcies, eh? No tenia les altres preguntes i, per tant...

Bueno, sobre este tema que pregunta, concretamente, es una zona de un ámbito privado, y por lo tanto, no le corresponde al ayuntamiento colocar allá una jardinera si hay un problema de los niños de la comunidad. Es un recinto que en este momento se ha cerrado a petición de los vecinos, y a partir de ese mismo momento son los propios vecinos quienes deben ponerse de acuerdo para ver cómo regulan la utilización de ese espacio. Ahí el ayuntamiento tiene poca cosa a hacer, excepto cuando se produzca un hecho incívico o un hecho que pueda alterar la convivencia realmente.

Emilio Silva Leal

En mi rellano 1º 2ª vive Yolanda Requena. Ésta señora esta denunciada, por tener abandonado a su perro. El perro se pasa todo el día ladrando, yo estoy en tratamiento por que no puedo sentir ruidos, entre otras cosas esta señora esta ausente prácticamente todo el día, y no atiende a su perro. Yo no soporto estar en mi casa escuchando los ladridos constantes de ese perro. Solicito que se le retire la custodia de ese animal que esta sufriendo y yo también. Solicito hablar en el próximo pleno.

Entendemos que era la pregunta que usted quería hacer para que se le respondiera en el pleno, ¿no?

Bien, este es un tema que es de convivencia entre los vecinos, y por lo tanto, nosotros lo que podemos hacer es dirigirnos al presidente de la comunidad, para que intente mediar para que se eviten y cesen estas molestias. Si estas molestias son repetitivas, y realmente no hay manera de eliminarlas, hay una posibilidad, que es que el ayuntamiento puede sancionar a los vecinos que mantienen esa situación, pero a nivel práctico entendemos que mejor sería que intentaran resolver esa cuestión a nivel vecinal.

Emilio Silva Leal

El martes 14 de enero vino un señor a ver el lavadero que es de mi propiedad, lleno de mierda, hizo algunas fotos y me dijo que lo estudiaría lo antes posible. Quiero saber que decisión ha tomado el Ayuntamiento sobre ese tema tan importante para mi familia. Para hablar en el pleno el día 19 de febrero (quiero tomar la palabra)

Bien, la unidad técnica de inspección hizo esa inspección, vio en qué condiciones estaba, y es una problemática que debe resolverse también a nivel de la comunidad de vecinos. Es un problema de que esa suciedad la provocan los vecinos, y ha de ser a través de la comunidad, o bien por la vía civil si usted la quiere utilizar si no hacen caso, pero no es una competencia del ayuntamiento entrar en ese tema directamente.

Emilio Silva Leal

El miércoles 22 de enero, y el 26 de enero he llamado a la Policía Local para que expulsara a varios jóvenes que estando vallado el recinto por el propio Ayuntamiento se encontraban dentro del recinto. La Policía Local me dice que ellos no van a echar a nadie. Quiero saber si pueden o no pueden porque si vamos a estar como antes, ¿para que se ha hecho la obra? Quiero tomar la palabra en el turno de precs i preguntes.

Bueno, en el caso este estamos casi en la misma situación que la primera, esto es un recinto privado, y entonces se pueden dar dos circunstancias: que sean personas de la propia comunidad de vecinos, o que sean amigos, invitados por esas personas, en cuyo caso es una cosa que compete también a la comunidad. Si las conductas que se hicieran ahí fueran incívicas, hubiera molestias importantes, ustedes pueden llamar, evidentemente, a la policía, que actuaría, dentro de las limitaciones que tiene actuar en una propiedad privada.

Maria Jesus Sinfreu

Quants llocs de treball existeixen actualment a l'Ajuntament d'Esplugues pels discapacitats?

Bé, nosaltres en tenim en aquests moments cinc llocs de treball per a discapacitats, però el que haurien d'afegir és el personal del CET de PROA, que estan inclosos dins del percentatge que li correspondria a l'ajuntament, i superem molt àmpliament el 2 per cent que seria el mínim legal que correspondria en aquest sentit a la plantilla de l'ajuntament.

No hi ha cap pregunta més per escrit.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, doncs passem al torn de preguntes. Primer, segons el ROM, és el torn dels presidents o presidentes d'associacions de veïns, que només, si no m'equivoco, veig un president, i no demana la paraula. Per tant, ara sí, passem a la resta de persones que avui assisteixen de públic al ple. És el moment de demanar la paraula.

Haurem d'apuntar-ho bé. I a més, llegiré després el ROM, però primer apuntarem els noms de les persones que demanen la paraula.

Aquí he comptabilitzat dues persones, si no vaig errada. Dues o tres... No, doncs més. Doncs quatre: el senyor Enric Vilaseca, la senyora Ana María Casas, la senyora, jo li dic Trinidad, el cognom no el recordo... García, i el Julián també, el senyor Julián. Perdó, i Juan. Molt bé, Juan.

Llavors, en aquesta banda... A veure, sí, hi ha dues persones que m'hauran de dir el seu nom per anomenar-les. La senyora que seu al costat de la senyora Laura Benito? Laura de Lucas. I el senyor que està en el mateix banc, a l'altre extrem. José Alegre.

Ara fem la lectura, no ens deixem a ningú, fem la lectura de les persones. Enric, si vols llegir-les.”

El senyor Giner:

“Ana María Casas, Enric Vilaseca, Julián Carrasco, Trini García, Juan...”

La senyora alcaldessa:

“¿El apellido? Ah, que no hace falta que lo apuntemos, con Juan ya nos entendemos. Vale.”

El senyor Giner:

“A l’altre cantó, José Fernández, Laura Benito, Javier Medero, Laura de Lucas, José Alegre, Juan Serrano i Joan Vilalta.”

La senyora alcaldessa:

“Bé, doncs ara crec que ja... El que sí faré... La majoria de persones saben perfectament quin és el reglament, però si hi ha alguna avui, llegeixo el reglament pel que fa a la participació en el ple, que diu: «Finalment, el president o presidenta del Ple autoritzarà la formulació d’intervencions orals per part de les persones assistents a la sessió, amb una durada màxima de trenta minuts. Es podran formular un màxim de dues intervencions per persona, i cada intervenció tindrà una durada màxima d’un minut. El sobrant del temps de les intervencions no serà acumulable.” Jo avui sí que demanaria la flexibilitat que sempre demostrem, que no som estrictes amb el temps, però la veritat és que el límit màxim és de trenta minuts per a aquesta sessió, cosa en què tornarem a demostrar flexibilitat, però parlem de 12 persones que han demanat la paraula. Per tant, doncs, intentem fer les intervencions el més ajustat possible a aquest minut, i sobretot no repetir idees. És a dir, si s’ha d’afegir alguna idea nova doncs serem molt conscients i molt flexibles, però clar, no allarguem la intervenció repetint la mateixa idea si ja l’hem deixada clara. Bé, els demano, si us plau, perquè per l’hora, jo crec que agilitzaria. Ens hem d’estar el temps que pertoqui necessari, però...”

Doncs dit això, comencem. La senyora Ana María Casas té la paraula. Senyora Casas, vol formular una o dues qüestions? Doncs té un minut.”

La senyora Casas:

“Jo pregunto: vostès acaben de dir que l’empresa que vol posar el tanatori, si no és aquí és allà, ho posaran on ells vulguin, eh? Que vostès ho han de consentir allà on ells decideixin posar-lo. Però jo dic, on ara està, que el volen posar, és de l’ajuntament, no?, el terreny. Aleshores, l’ajuntament no es pot negar a què el posi allà, si és propietat de vostès? Que busqui un terreny particular, i...”

La senyora alcaldessa:

“... la pregunta, i el que pretén amb la pregunta, senyora Casas. Després. Fem totes i després contestem.

Senyor Vilaseca. Té una o dues qüestions?”

El senyor Vilaseca:

“És curt, eh? Bé, vostès són els representants nostres, i llavors, amb tot el respecte, els prego que rectifiquin la decisió d’instal·lar el tanatori. Llavors, l’empresa aquesta sap que tindrà tot el veïnat en contra? Això se’ls pot explicar? Perquè així, per les bones, no deixarem que el facin allà. Llavors, tots els veïns som contraris a aquesta decisió. No prenguin vostès la responsabilitat d’avaluar el barri. Per sempre, seria. Rectificar és de savis, i també de saber manar.

Gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé. La següent pregunta, el senyor Julián Carrasco. Senyor Carrasco, té una o dues qüestions? Bé, sap com va, intenti ajustar-se al temps, senyor Carrasco.”

El senyor Carrasco:

“Sí, seré breu. En principio agradecer a todos los grupos políticos que hayáis aprobado la moción de la propuesta que presentábamos la PAH de Esplugues,

y en todo caso instaros también a que cuando discutamos temas de vivienda, que en todo caso nos tengáis en cuenta y nos digáis para poder asistir, ¿no?

Y luego la otra cuestión es que va a haber una nueva promoción de viviendas en Esplugues de 17 pisos, y con la que está cayendo, con el tema de las hipotecas y tal, pensábamos que la mejor fórmula para que Esplugues, puesto que tiene pocos pisos, sería la cuestión de plantear pisos de alquiler. Y en esta promoción, que ya de alguna forma está *enllestida*, digamos, sería bueno que de estos 17 pisos, en todo caso mirar una proporción que fuesen de alquiler.

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Trini García.”

La senyora García.

“Hola, buenas noches. No tengo ninguna queja que formular, es simplemente deciros que este señor que ha venido esta noche, nosotros nos hemos presentado, mi compañero y yo, en representación de nuestros bloques, primero para daros las gracias por la ayuda prestada y lo bien que estamos. No es cierto que haya niños jugando, no es cierto que a él se le moleste, es más bien él quien nos molesta a nosotros, no es cierto que haya suciedad... Sí, que la hay, pero porque él no permite que nadie entre a limpiar, y tampoco limpia. Quiero decir que, por favor, si nos hacen caso, nosotros estamos muy bien, encantados de la vida. Podemos dormir, podemos reír sin que nadie nos moleste, y eso es lo que pedíamos desde hace muchos años, y eso es lo que tenemos, salvo dos vecinos. Somos cincuenta y seis. Pues de los cincuenta y seis, dos vecinos. Y dos vecinos como este señor, que nos echa aceite hirviendo en la calle, se molesta con los niños del colegio y les saca un cuchillo, es decir, que es este señor.

Y yo sí que pediría a los servicios sociales, que saben su nombre, lo tienen atendido, igual que a la señora de la que les voy a presentar una carta a la *cap* del *servei* de los servicios sociales, para que atiendan estas peticiones, porque son gente peligrosa, gente que van para hacer daño, y sí que pido por favor que esta gente, que ya tienen sus informes, tienen sus..., que haga algo, porque ha habido sangre ya. El sábado pasado hubo una pelea muy gorda, una de ellas muy grave, y queremos, por favor, que los servicios sociales atiendan esta petición, porque ya estamos hablando de algo muy serio, no estamos hablando de ninguna tontería.

A este señor lo podemos controlar poco a poco, pero también están los servicios sociales. Entonces, pedimos que hagan un estudio sobre estas personas, sobre todo porque nos lo han pedido los Mossos d'Esquadra, y necesitamos ese favor, que nos ayuden, porque son gente peligrosa. No estamos hablando de niños que se pelean o de niños que fuman porros, estamos hablando de sangre. Nada más, era eso. Y darles las gracias por todo.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, moltes gràcies. El senyor Juan. No cal? Pues puntualice en veinte segundos.”

El senyor Juan:

“En cuanto al señor Emilio Silva, yo soy el secretario de la comunidad que él ha mencionado, los patios están limpios, porque precisamente el sábado él no nos dejaba el acceso, y hemos tenido que saltar por las viviendas para limpiarlos.

Al respecto de los niños que le molestaban, esto hace tres años, pero él no ha contestado a una pregunta que ha hecho, él no ha dicho que salió detrás de los niños con un cuchillo, y que los padres lo denunciaron. Este señor tiene un problema de convivencia, no tiene familia, vive solo en la vivienda, y estamos haciéndole un seguimiento porque se lleva mal con todo el mundo. Entonces, no le estoy llamando embustero, pero bueno, cuando se viene a un pleno a hacer una serie de acusaciones, tiene que venir con un fundamento. Simplemente eso, muchas gracias.”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, moltes gràcies. Aquí ja està? Doncs el senyor José Fernández.”

El senyor Fernández:

“Bueno, yo le quería preguntar a mi alcaldesa, para eso es mi alcaldesa, preguntarle si cuando hay un desahucio en Esplugues, el ayuntamiento tiene constancia de que se hace ese desahucio por parte de Mossos d'Esquadra, o por parte de policía local. Solamente quería eso.

Y luego después, he escuchado a Enrique decir, y me ha llegado al alma, Enrique, con todo el respeto y todo el cariño que te tengo. Resulta que ha dicho Pons que hay una persona, y no me refiero al barrio de Can Clota, eh?, me refiero al barrio de Can Vidalet, el viernes, por suerte o por desgracia, salí por ahí y llegué a las dos y media de la noche, y nos encontramos a esta persona tirando los cartones, salimos a ver si lo veíamos, salió corriendo y se metió enfrente del Parque de la Solidaritat, hacia donde hay un transformador. Por ahí se metió y se escondió. Y me dice que si esta persona está mal. Enrique, no está tan cuando está en Hospitalet o en Barcelona de guardia urbano, por lo tanto, eh, no está tan «chalao», eh?, que cobra una nómina, y si cobra una nómina, que pague lo que corresponda –lo que corresponda. Por lo tanto, no quiero..., igual que te dije en el pleno pasado el vecino que tiraba en Can Clota las cosas cuando comía, este señor te digo que el viernes, tengo testigos, si quieres te los traigo aquí cuando tú quieras, Enrique, del viernes, a las dos y media de la madrugada, el tío tirando los cartones para adentro, y cuando nos vio salió corriendo y dio la vuelta. Y tengo la certeza o la sabiduría de que o está en Hospitalet o está en Barcelona, y le hemos sacado con todo el dinero nuestro, cuarenta toneladas el año pasado de basura, en el solar que hay en Can Vidalet. Hace dos años le tiramos también otras cuarenta toneladas que tenía echadas donde está el pipican de la calle Company para abajo, por lo tanto, es el mismo señor y le ha cogido ya la Guardia Urbana varias veces. Vamos a tomarnos las cosas en serio y en justicia.

Solamente eso. Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Laura Benito.”

La senyora Benito:

“Sí, buenas noches, señora alcaldesa. Ciutadans –Ciudadanos– ha emprendido una campaña en todos los municipios de Catalunya, solicitando a los diferentes alcaldes de los ayuntamientos que no cedan los datos del padrón municipal para una supuesta consulta ilegal. Ya tenemos respuesta de algunos ayuntamientos, por ejemplo el ayuntamiento de Cornellá, gobernado por el PSC, que no los va a dar, al igual que el municipio de Esparreguera, que también va a estar en la misma línea y no lo va a ceder. Quisiéramos saber cuál es su posición al respecto.

Y una segunda pregunta, muy breve. Nosotros presentamos en el mes de junio una propuesta sobre los niños malnutridos en los colegios de Esplugues. Esta

propuesta fue aprobada por todos los grupos, casi todos los grupos, para hacer una encuesta, intentar hacer una evaluación de si había niños en los colegios de Esplugues, que nada más realizaran una comida. Sabemos que el ayuntamiento ha preguntado a los pediatras, pero quisiéramos conocer si esa encuesta se ha realizado en los colegios, a qué profesionales se ha realizado, y en todo caso, si ya tienen unas conclusiones sobre esa encuesta, quisiéramos conocer el informe. Ciutadans quiere conocer el informe para poder estudiarlo también.

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Javier Medero. Molt bé. Dues preguntes, un minut per a cada.”

El senyor Medero:

“Gràcies, senyora alcaldessa. Seré molt breu. La primera pregunta: l’altre dia, nosaltres vam fer una reunió de treball, Ciutadans d’Esplugues, i va venir una noia de vint-i-nou anys que es va venir a queixar de les condicions que n’hi ha pel tema de l’agent cívic, a l’hora de contractar o de descartar a segons qui. Es queixava que li havien ofert un contracte, i que un dia abans, un dia abans d’anar a signar, li van refusar la seva contractació. Aquesta és la primera pregunta.

No direm el nom de moment, perquè bé, ella també m’ha demanat l’anonimat de moment, i...”

La senyora alcaldessa:

“... Negrete.”

El senyor Medero:

“Sí, i bé, suposo que ella vindrà en el pròxim ple a donar més explicacions. La segona pregunta és sobre el tema de la gossera municipal. A mi m’agradaria saber quin és el pressupost total que es destina a la gossera, i sobretot quina és la taxa que n’hi ha per als animals que es recullen del carrer, per dia que passa.

I ja per finalitzar, i acabo ràpidament, recordar-li al senyor Pons que s'ha fet menció abans, que davant seu té dos quadres, un és l'Estatut de Catalunya, l'altre la Constitució Espanyola, i que en els dos es recull el dret a poder utilitzar l'idioma que nosaltres considerem.

Moltes gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Laura de Lucas.”

La senyora de Lucas:

“S´, hola, buenas noches, señora alcaldesa. A ver, el próximo día 22 de febrero se inicia una marcha contra el paro que recorrerá varios municipios, promovida por la coordinadora de desempleados y desempleadas del Baix Llobregat. Se ha solicitado que a los integrantes de la marcha se les proporcione desayuno, comida o cena en diversos ayuntamientos. La marcha contra el paro llegará a Esplugues de Llobregat el 26 de febrero, entre la una y media y las dos y media de la tarde. Ciutadans d'Esplugues solicita al Ayuntamiento de Esplugues que se ponga a disposición de los integrantes de la marcha el Polideportivo de La Plana, las pistas, por ejemplo, en previsión de lluvia o frío, además del libre acceso a los servicios de dicho polideportivo.

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor José Alegre.”

El senyor Alegre:

“Buenas noches. Únicamente dos preguntas al consistorio. Las dos están relacionadas con el tanatorio. El tema es el siguiente: está claro, o parece obvio, que con trescientos y poco fallecimientos no tiene mucho sentido un segundo tanatorio. Tampoco entiendo esa actitud proactiva del ayuntamiento para generar ese segundo tanatorio, y entonces, por tratar de entender algo más, me gustaría conocer, en cuanto a la propuesta que hay de permuta, si esa permuta que se quiere hacer lleva implícita la segregación del terreno

actualmente propiedad del ayuntamiento, y si eso fuera así, cómo quedaría la parte de terreno no permutada y segregada, porque perdería una parte muy importante de su valor patrimonial. Y en segundo lugar, por entender algo, es qué cálculo se ha hecho para valorar esa permuta entre los dos terrenos, y ese valor de 300.000 euros, porque más que parecer una permuta, parece una compraventa encubierta de patrimonio municipal.

Yo, que estoy afiliado a Ciudadanos, entiendo que esa información si no es posible darla en el pleno, ahora, la pediríamos por escrito.”

La senyora alcaldessa:

“Hem fet un canvi. El senyor Joan Vilalta, perquè és possible que la temàtica sigui similar, i així acabaríem amb el senyor Juan Serrano. Senyor Vilalta, té la paraula.”

El senyor Vilalta:

“Hola, bona nit. Una pregunta per al senyor Giner. Bé, diverses vegades, a mi particularment i en públic també ha dit que l'ajuntament sembla que al lloc que està destinat posar el tanatori, tindria opció per poder prohibir que es posés un crematori, que és una de les nostres majors preocupacions. El tema està en què, bé, jo no ho entenc gaire bé, i m'agradaria que ens expliqués concretament com voldria fer aquesta prohibició, perquè segons tinc entès, en el conveni es podria posar, però el que està prenent l'ajuntament no és una concessió administrativa, sinó que és una venda pura i dura, que al canvi és una permuta però és una compravenda, i quan s'escripturi el terreny a nom de la propietat de l'empresa del tanatori, jo no sé com es pot prohibir que exerceixin el seu dret a la propietat privada. Això ho veig com un promotor que ven un habitatge, i pretén limitar l'ús de la cuina al comprador de l'habitatge, no? Llavors, voldria saber com pensen limitar aquest ús del crematori en aquest tanatori, o en qualsevol altre que sigui en propietat privada.”

La senyora alcaldessa:

“Gràcies. El senyor Serrano. Serrano, té una o dues qüestions?”

El senyor Serrano:

“No, pero son cortitas.”

La senyora alcaldessa:

“Son cortitas. Pues sabe que tiene un minuto para cada.”

El senyor Serrano:

“Sí, ya lo sé, ya. Hace ya de varias veces que lo sé. Bueno, la primera. La primera es que en el barrio de Can Vidalet, en la calle Molino, esta que para el mes de mayo, junio, se comenta, pero mientras tanto, faltan cuatro o cinco meses, y en la acera de la derecha se han sacado no sé si ocho o seis unidades de árboles, de árboles que ya estaban condenados a ir fuera. Es cierto que estaban... ¿cómo se dice? Raquíticos, ¿no?, secos, muy feos, y los habéis quitado, pero coño, lo mejor no lo habéis hecho, que se les ha puesto un poco de arena o *sauló* de aquél compactado. Ya ha llovido, y ahora, con respecto a la rasante de la calle, se queda fundido, con lo cual representa que es un peligro.

Entonces, yo diría que comenzando desde la calle Ave María, que en la esquina hay uno, todo tieso para arriba, en la calle que hay, yo que sé, seis u ocho huecos, que no es que estén demasiado profundos, pero con eso es suficiente para que uno meta el pie y te caigas. Es un arreglo económico barato y tal, que es rellenarlo y enrasarlo con hormigón, y ya está. No cal poner otro tipo de cubrimientos ni de *panot*, ni de aquel tocho rojo rectangular, porque en definitiva, si está condenado a salir fuera, tampoco..., seamos más rápidos. Eso en cuanto a la primera.

Y la segunda, ésta va de cara al señor Enrique Giner. Que hace ya dos meses quedamos que en la parte interior del patio de manzanas que hay en la calle Ganvany-Molino-Pubilla Casas y Hortensia, hay un vecino que para embellecer todo el entorno con la obra vista, pues a una altura determinada de tres metros y medio o cuatro, se recubrió todo el perímetro interior con esa obra vista. Es cierto que se ve mucho más armonioso y mejor acabado, pero él ya sabe de qué va, porque lo estuvimos mirando, que como es una pared paralela con una vieja que hay, donde termina la pared nueva con la vieja, allí hay una fisura donde se ve que hay humedad. Lo estuvo viendo, es un ángulo que hay, que a lo mejor por una parte tiene cuatro metros y medio, y por la otra parte tiene tres, que es todo lo que pilla la finca. Entonces, se trataría de poner un goterón, o bien de obra o bien una chapa un poco empotrada, para que escupa para

afuera y ya está. Porque este hombre cada vez que me ve, desde aquel día, «oye, que no han ido –oye, que no han ido– que esto tal, que tal y que va a llover, y que aquello...». Digo: «Tú no te preocupes que ya se lo diré.» Y entonces era esto, eh? o sea, son dos cosas muy concretas.

Gracias a vosotros. Venga, que vaya bien.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs donem resposta.”

El senyor Giner:

“Si els sembla, les preguntes del tanatori les deixem cap al final, i les agruparem totes.

Sobre la intervenció del senyor Julián Carrasco, que es tinguin en compte quan hi hagi temes d'habitatge, ja hem dit que sí durant el debat de la Proposta ciutadana quan vostès l'han presentat, que ho tindriem en compte, perquè parlàvem inclús d'aquest pla d'habitatge en relació a la situació actual, i també els convidaríem a vostès a participar en aquest tema.

Sobre la promoció d'habitatges. Aquesta és una promoció d'habitatges que està programada des de fa moltíssim temps, i estava programada en règim de compravenda, i tot el finançament de l'obra s'ha fet per respondre a la compravenda, no al lloguer. I és una promoció que fa directament l'IMPSOL. L'IMPSOL és l'Institut Metropolità de l'Habitatge, que depèn de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Són els que estan fent la promoció en un solar que l'ajuntament els va facilitar en el seu moment. Per tant, en aquest cas la promoció ja està, diguem-ne, dissenyada, finançada, perquè sigui de compravenda, i per tant, el canvi ara mateix a habitatge de lloguer és impossible. No pot ser, perquè ni tan sols depèn de nosaltres en aquest moment.

Trini García no ha fet cap pregunta, i ha fet una intervenció sobre la situació del tancat aquest del carrer on viu, Eucaliptus.

Juan el mateix, ha complementat la intervenció de Trini García.

José Fernández, feia una pregunta a l'alcaldeessa, cuando hay un desahucio en Esplugues, si se tiene constancia por parte de los Mossos d'Esquadra o la policia, si comunican, que la contestará después, cuando yo acabe de responder.

Y después el tema del guardia urbano que comentabas. Efectivamente, es de la Guardia Urbana de Barcelona. La policía local ha contactado con la Guardia Urbana de Barcelona, y es una persona que no está sana mentalmente. Entonces, lo tienen allí, sentado en un sitio haciendo unas labores básicas por su situación, y el problema es fundamentalmente que la familia de este señor no se hace cargo de su situación. No podemos hablar con este señor para que cambie de actitud, porque su impulso no es el de razonar que lo que está haciendo no está bien hecho, sino que tiene esa necesidad de hacer eso que hace. Por lo tanto, el papel de la familia aquí sería muy importante.

Nosotros hemos hablado también con la Guardia Urbana para intentar corregir esa actitud, y el tema es el que es, el problema es el que es. No obstante, servicios sociales y la propia policía local están encima de ese tema. Ya habíamos convocado una reunión para la próxima semana, tenía intención, porque hace muy pocos días se vació la basura que se echó, y cuando ves las fotografías, realmente son impresionantes, y quería hacer una reunión para ver de qué manera se puede resolver esta situación.

En cuanto a la pregunta de la señora Laura Benito, que hablaba de la campaña de Ciutadans, para que no cedan los datos del padrón. Bueno, aquí la ley dice lo que dice, y si la ley dice que no se pueden ceder los datos, no se cederán los datos. Es evidente que es una cuestión de tipo legal, y hemos de atenernos a eso.

En cuanto al tema de la propuesta de junio de los niños malnutridos, no le puedo dar respuesta a este tema, porque lo lleva directamente servicios sociales.

Continúo. En cuanto al tema de... No, me comenta la señora alcaldesa que cuando haya una respuesta, se la harán llegar, el informe y las cuestiones que se acordaron en ese momento. En cuanto al señor Medero, que hace una pregunta, tampoco le puedo responder a lo del agente cívico, es el proceso de selección, no se lo puedo responder porque tampoco se ha concretado cómo se llama la persona. En todo caso, si nos lo hace llegar, veremos qué es lo que ha pasado, o en qué situación se encuentra.

En cuanto a las perreras municipales, quin és el pressupost, doncs a veure, nosaltres tenim un problema amb tot aquest tema, perquè la llei impedeix el sacrifici dels animals i, per tant, tenim un concert amb una entitat de fora d'Esplugues que quan es dona el cas d'un gos que està al carrer, doncs ve, el recull i se l'endú, i a partir d'aquí es posa en adopció, etcètera, etcètera. El tema és que a vegades tenim unes gosses de transició per agafar el gos i deixar-lo allà mentre no vénen a recollir-lo, que normalment és amb caràcter molt immediat. Paguem per l'estança de l'animal fins que no és adoptat.

La senyora Laura de Lucas. Bé, aquestes qüestions de la marxa contra l'atur, hi ha alguna comissió que ja està en contacte amb la regidora responsable i, per tant, estan treballant en aquest tema. No es preocupi vostè, que segurament ja el tindran tractat, segur, perquè ho sabem, i habilitar el que s'hagi d'habilitar en funció dels acords als que arribin.

El senyor José Alegre, que... Bé, José alegre, Joan Vilalta, tanatori. I el senyor Serrano, que és l'última intervenció. Sobre el tema de la calle Molino bajando a la derecha, los árboles. Bueno, es llenar los alcorques en todo caso con *sauló* o algo así, compactarlo un poco. Y en cuanto al tema del patio interior, yo reclamaré de nuevo, la última vez que me comentaste esto yo hablé con el ingeniero, que estuve con él allá viendo este problema, y yo insistiré en ese tema para resolverlo.

Tema tanatori, que són la resta d'intervencions que ens han fet. Ana María Casas. Jo el que he comentat al principi, i ho he comentat durant la meua intervenció, una de les respostes que he donat és que l'ajuntament ni impulsa ni té cap interès a instal·lar el tanatori als terrenys municipals. El que he dit és que pensàvem que era un lloc adient, res més que això. A partir d'aquí, si no ens posem d'acord o no hi ha intenció, l'empresa s'espavilarà. Què vol dir això? Escolti, senyora empresa, miri, vostè, si vol instal·lar-ho, busqui un terreny privat o faci el que hagi de fer, o no l'instal·li. És una opció que és de l'empresa, però que nosaltres evidentment no podem obligar l'empresa a no fer una actuació o no instal·lar-se, el que jo he dit és que en nom del govern municipal, perquè a més ho hem comentat, que nosaltres no tenim cap interès a impulsar el tanatori, sinó que l'impulsa una empresa privada, ni que s'instal·li concretament al solar aquell.

El tema de la permuta era perquè pensàvem realment que era un solar més adient, no?, res més que això. Bé, l'Enric Vilaseca ha fet unes reflexions fonamentalment, i unes peticions en el sentit que reflexionem sobre aquest tema, rectificuem, etcètera. Per tant, prenem nota de la seva intervenció.

Altres intervencions sobre el tema del tanatori que jo tinc aquí. El senyor José Alegre. El senyor José Alegre diu que un segon tanatori no *tiene sentido*. A veure, jo no dubto si té o no té sentit, però la veritat és que és un servei liberalitzat, un servei comercial liberalitzat i, per tant, per a nosaltres no hi ha un límit de dos, un, zero, tres, quatre..., això depèn de la iniciativa privada, i depèn que hi hagi realment i càpiga legalment en un lloc concret, si cap legalment en un lloc concret, doncs nosaltres hem de tramitar la llicència, i si no hi cap doncs no l'hem de tramitar, i si hi ha d'haver mesures correctores hi ha d'haver mesures correctores, i si s'han d'imposar, s'imposen.

Això dels 300.000 euros és una aportació que feia a l'ajuntament. L'ajuntament el que feia és una permuta d'un terreny per l'altre. Els dos estan qualificats

d'equipaments, l'ajuntament feia una permuta i es quedava el terreny de la Plaça de la Constitució, i la mateixa superfície exacta és la que segregàvem de la parcel·la municipal que hi ha al carrer Nord-Andreu Amat. Per tant, és una permuta i no una compravenda, tècnicament és una permuta, i aquesta aportació de 300.000 euros és una aportació que es feia a l'ajuntament per part de l'empresa, una negociació en aquest sentit com en altres empreses que s'instal·len, urbanitzen un tros de carrer o ens fan alguna actuació a la via pública, està dintre del que és la instal·lació d'una empresa singular, per entendre'ns, que negociem nosaltres.

(Veü de fons.)

Bé, és que en realitat no podem demanar res, però vaja, és una negociació, ja ho hem comentat.

El senyor Joan Vilalta, quan parla de la prohibició del tanatori, sempre em refereixo, i m'ho haurà sentit, a la normativa urbanística, no?, i al que em refereixo és, en tot cas, a què perquè no hi hagi crematori, en aquest cas hauria d'estar inclòs dins del planejament «usos exclosos»: «ús crematori», i això es pot posar com la normativa del planejament. Un planejament pot tenir una normativa pròpia, cal desenvolupar aquest pla, i per posar condicionants, un condicionant podria ser aquest, no? Usos exclosos: crematori, etcètera, etcètera, el que fos. Això és el que ens possibilita la normativa, i és una qüestió habitual fer-ho així, si més no, en alguns casos. Moltes normatives urbanístiques estan incloses dins dels planejaments que s'aproven, i ens explica com es desenvoluparà el pla. Bé, hi ha un senyor que diu que no, jo respecto la seva opinió, i després, si li sembla, m'explica per què diu que no. Per tant, tenim planejaments aprovats on la normativa queda clar que diu el que diu.

Per tant, el tema si és propietat privada és una altra qüestió. Nosaltres, fixi's en el que hem dit abans, i ho hem explicat, no? Parlàvem del tema que quan tenim una activitat que es vol instal·lar a la ciutat, i legalment es pot instal·lar, nosaltres hem de tramitar aquesta sol·licitud, no podem dir que no la tramitem perquè no ens agrada, perquè si la normativa la permet, és que la permet, i si no la permet, no la permet, i si la permet l'hem de tramitar, i a això és al que jo em volia referir abans, quan he intervingut.

I no hi ha més intervencions, alguna que he deixat per a la senyora alcaldessa. La del senyor José Fernández, concretament.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs queda la del senyor José Fernández, però em permetran, sé que és molt tard i tenim, ganes de marxar, però crec que el tema del tanatori és molt important que quedi clar. Ho compartim des de l'equip de govern, i jo personalment també tinc aquesta necessitat que quedi molt clar quina és la situació, i en quin marge ens podem moure. Llavors, el primer punt l'ha explicat molt bé el nostre portaveu, i és que aquest no és un projecte impulsat per l'ajuntament, això ha de quedar clar. Nosaltres impulem la construcció d'un equipament municipal, com una escola bressol, no és l'ajuntament qui ha decidit construir un tanatori i ha buscat un privat per fer-lo, no. Hi ha un privat que té un interès amb una opció de compra, jo crec que coneixen molt bé el tema i, per tant, no cal que m'allargui, però és un privat, i nosaltres hem de saber si podem dir si, si podem dir no, i si podem modular la ubicació. Per tant, aquest és el primer punt. No és un projecte de l'equip de govern de l'ajuntament ni de la suma dels regidors i regidores, és un privat que ha expressat la seva voluntat, perquè a més té un dret, d'establir un tanatori.

Aquí nosaltres tenim un cert marge de maniobra, però no tenim tot el marge de maniobra. Si aquesta empresa, aquest particular, arriba i diu: «Jo desisteixo de fer el tanatori.» Fantàstic, nosaltres no vindrem a convèncer-lo perquè el facin. Fantàstic. Aquesta és una possibilitat perquè no hi hagi tanatori, que sigui la pròpia empresa la que desisteixi de construir un tanatori, perquè no s'hi troba còmoda, perquè veu que igual no és ben acceptat, i per tant, la mateixa empresa desisteix de fer-ho... Ara, igual vol exercir el seu dret a fer-lo, i aquí nosaltres no podem dir «no». Ho ha explicat també molt bé el nostre portaveu amb un exemple del que va passar ja fa un temps, amb Renta Corporación, que vam dir: «No, no més residències.» Van anar als tribunals i van guanyar. Per tant, hem de conèixer els marges on ens podem moure. Nosaltres no podem dir »no».

Llavors, és veritat, hi havia una ubicació inicial. I en aquest sentit la senyora Casas feia una pregunta molt interessant. En aquest, que és un terreny municipal, nosaltres sí que podem modular determinats detalls. Per tant, el tanatori, si els privats volen exercir el seu dret i al final diem «aquí no», ha de retornar a la ubicació inicial, i aquí poden... Sí, sí, que ho sapiguem. El que passa és que l'enrenou no s'acabarà, perquè aquí el que tindrem...

(Remor de veus.)

Bé, deixin que m'expliqui –deixin que m'expliqui. No s'acabarà l'enrenou perquè anirà pivotant, però ara ja m'avanço una mica més. Igual no ho hauria de dir, perquè fins ara els estic explicant la situació, però ara m'avanço una mica més interpretant alguna cosa, i és: tenim un tanatori a la ciutat. Tenim una regidora que és veïna del tanatori, és tan veïna o més, en distància em refereixo, i

m'entenen què vull dir quan l'expresso d'aquesta manera. (*Remor de veus.*) És que necessito explicar-lo, de veritat. Jo, amb tota la paciència i amb tot l'interès els he escoltat, i només demano que escoltin el que els he de dir. Doncs ella és veïna. Quan una persona experimenta una cosa, de vegades té més informació o més elements per saber si realment aquesta pot ser una activitat nociva o no. Bé, doncs en el cas dels veïns de Montesa, que són tan fantàstics com qualsevols altres veïns, no hi ha hagut cap problema. És més, des de l'ajuntament de Sant Just ens ho deien. En el seu dia, quan es va establir, es va instal·lar el tanatori de Sant Just, amb tres sales de vetlla, hi va haver uns dubtes, i és veritat que vam sentir una certa oposició. Ara la gent està encantada, la gent està veient que no és una activitat...

(*Remor de veus.*)

No els demano, no... Molt bé. Està al costat d'una escola, i estan construïts uns habitatges. Mirin, deixin-me explicar-me. Em deixen explicar? Em deixa explicar, si us plau? Molt bé, doncs li poso un altre exemple. Ara la interpretació entenc que aquí està subjecta al què vostès opinin, com no pot ser d'una altra manera. Jo només dic que reflexionem això. L'altre dia –ho hem comentat en una reunió, una minireunió que vam tenir– vam haver d'anar al comiat d'un paradista del mercat de Can Vidalet al tanatori de Sant Gervasi. Jo no els vull convèncer, però simplement els explico una realitat, i vostès pensin el que hagin de pensar, els sentiments no es poden tampoc modular. Només els dic: vam anar al tanatori de Sant Gervasi. Just davant hi ha una escola, molt més a prop que aquesta ubicació. No els vull convèncer, simplement els explico una realitat. Hi ha uns pisos de luxe del barri de...

(*Veus de fons.*)

Deixin-me explicar, tots tenim... Deixin-me explicar. Hi ha uns habitatges de luxe del barri de Sant Gervasi, i en aquest tanatori no hi ha hagut problema. Només ho dic perquè ho reflexionem –ho reflexionem. Ara, dit això, torno a l'argumentació: nosaltres tenim uns determinats límits. Que l'empresa renuncia? Ja està, nosaltres no tenim cap interès a fer un tanatori. Que l'empresa diu: «No, vull exercir el meu dret.» Llavors, hem de veure. Que finalment hi ha una oposició terrible, i diu: «Mira, allà on tenia jo el meu dret a compra, que són els terrenys inicials...» Aquesta, clar, és la possibilitat a què nosaltres no ens podem negar, perquè tenen el dret. Sí, ens podem negar, però arriscant-nos a anar a un contenciós i perdre'l, com ja l'hem perdut.

Per tant, ens agradi o no, de vegades... Ens ha passat avui amb el tema de la benzinera. Ningú no ens pregunta si ha d'anar una benzinera, no ens pregunten. I hi ha vegades en què no ens toca, perquè la normativa legal així ho marca, ens toca aprovar coses, perquè és que tenen dret a fer-ho, encara que ens agradi o no. Només dic això. Per tant, si els sembla bé, el 22 de febrer

s'acaba el termini de les al·legacions. Nosaltres les mirarem, i a més, és que no cal córrer, perquè torno a dir, no tenim interès.

L'empresa l'haurem de sentir. Igual l'empresa s'ho repensa, com es reafirma. Si s'ho repensa, ja està, tema tancat. Si es reafirma, doncs haurem de veure.

(Veus de fons.)

Si es facilita aquesta ubicació només és per dos motius: un, perquè és cert que a la segona ubicació nosaltres tenim aquesta possibilitat de prohibir el crematori, i això pensàvem que si finalment s'ha de fer, era un tema important i, per tant, pensàvem que aquí tenim la possibilitat d'obligar a no fer aquest crematori. I sí, és cert, hi ha una aportació de 300.000 €.

Perquè jo li diré una cosa amb franquesa: no estaran d'acord amb mi, i no passa res perquè és normal, no sempre ens posem tots d'acord, però si el tanatori finalment s'ha de fer sí o sí a Esplugues, doncs per a nosaltres no és baladí que aquest diner vagi a parar al pressupost municipal. Si s'ha de fer sí o sí. Ara, el que no farem és, per obtenir 300.000, sí o sí s'ha de fer. No, no, no he dit això. Si renuncia l'empresa, fantàstic, però sí s'ha de fer perquè vol exercir el seu dret...

No, poden riure el que vulguin, jo sóc franca. És que si al final resulta que ha de venir un tanatori... A més, els dic una altra cosa. És que, què és un tanatori? Hem pensat què és un tanatori? És que igual, no sé... Amb tota la cura, eh? Ara ho dic també amb franquesa, amb tota la cura. És que no estem parlant d'una activitat nocturna, o una activitat sorollosa... Jo entendria que vinguin els veïns a dir: «A veure, que s'han begut l'enteniment, que ens ve una discoteca.»

(Veus de fons.)

Hem dit... És que podem tornar una altra vegada a posar en qüestió... És igual, jo ja m'he explicat sobradament. Està clar que tenim en una de les ubicacions la possibilitat d'evitar el crematori. Per tant, en resum, el 22 de febrer, al·legacions. Les estudiarem. L'empresa també ha de parlar, perquè no som nosaltres. Nosaltres aquí podem decidir tanatori sí o no, amb crematori o sense. Nosaltres, tots d'acord, votem a favor o en contra tots del tanatori, però és que si l'empresa té el dret, tenim una dificultat. Per tant, si s'ha de fer, igual el que hem de pensar és la millor manera per evitar aquest crematori.

Dit això, tindrem molt de temps –molt de temps– i nosaltres estem disposats...

(Veus de fons.)

Bé, és igual, podem tornar una altra vegada. Nosaltres els hem explicat la situació, jo els agraeixo molt les seves aportacions, continuarem parlant cada

dia, tenim la porta del despatx oberta per aquest tema, que jo sé que els amoïna i els preocupa, i per tant, doncs, si els sembla bé, i agraint la participació i l'assistència a tothom, aixequem la sessió.

Ah, no, em perdonaran, no puc aixecar la sessió, perquè m'he deixat precisament la pregunta del senyor José Fernández. Però jo l'he de respondre, en deu segons, senyor Fernández. Nosotros no siempre tenemos conocimiento, al contrario, hoy hemos conocido un caso con el concejal de Vivienda, que además nos hemos disgustado muchísimo. Sí que tuvimos una entrevista con Mossos para pedirles que si fuera posible nos comunicaran posibles acciones. Sé que no están obligados a hacerlo, pero queremos saberlo por si desde la misma oficina del mismo servicio de mediación podemos ayudar, y si a nosotros se nos escapa de las manos, incluso enviarlo a la plataforma, pero ni mucho menos nosotros siempre tenemos la información antes de que desgraciadamente se produzca ese desahucio.

Ara sí, s'aixeca la sessió.